

пегатати, и тако кѣмъ не
често еликий кутаме можи
скоро урешавати чужо яворо
се, да се мое нѣмѣ нѣвѣмъ
и да се веселимъ, — ако нѣмъ
та друго, а не као што
самъ иѣ а нѣвѣмъ те, да ме
да ме чагъ проке.

Юмъ ово.

А бо онде и о ортографѣ го
ворѣ. тунѣ

Господи
Андрѣй сталеско Вукъ
секретару

Суда окружѣ Београдскогъ

Гуѣ Андрѣя! да ти кажемъ,
како и а нѣвѣмъ знамъ,

Како нѣмъ редомъ мажамъ

на и теби живемъ Краи

и некъ ти вѣрно слава буди

Ой гости твоѣ, роде срѣбскѣ
оуѣ дана же до вѣка

нѣмъ крѣпакъ тво вѣкъ не мажамъ
по сведоки никимъ твоѣ